

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.—fill
Félévre . . 4 „ — „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egyes szám ára 20 fill.

Kiadóhivatal:

Zrinyi-tér 46. sz.

Hol az előfizetések és a
hirdetések
elfogadtatnak.

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Szerkesztői iroda:

Zrinyi-tér 46 sz.

hová a lap szellemi
részét illető minden
közlemény intézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Egy üdvös törvényről.

(N.) A gazdasági munkás és cselédség-pénztárról szóló 1900. évi XVI. t.-cz. életbeléptetése tárgyában a földművelési miniszter kibocsátotta rendeletét.

Uj humánus intézményt létesít a törvény: az országos gazdasági munkás és cselédség-pénztárt. És ezzel a társadalom egy sok tagot számláló kasztjának, de eddig mostoha gyermekének kivette kezéből a koldusbotot. A gazdasági munkások igazi páriák; máról-holnapra életet élnek. Az a csekély kereset, amit fárasztó fizikai munkájukkal verejtékező homlokkal összekaparnak csak éppen arra elég, hogy éhen ne haljanak, nemhogy félretegyenek belőle, gyűjtsenek a sanyaru napokra, mikor a munkás megbetegszik, vagy elaggott lesz, sőt meghal. Igazi harcztot küzdenek a kenyérért, mely csak éppen akkora, hogy egyszerre elfogyasszák. A beteg munkás, ha ura véletlenül meg nem könyörül rajta, éhen vesztet, ha orvoslás hiányában nem kerül a sirba. A családja, az pedig szétzüllyve mehet a világ

négy tája felé, hogy szaporítsa a proletáriátust. Ha meg elaggott a munkás, görcsös bottal a kezében koldulhat a mindennapiért.

A mi specziális magyar termékű szocializmusunknak a kut forrása szintén a gazdasági munkások embertelen helyzetében lelhető fel. A nyomortól, a vigasztalanul sivár jövőtől elkényszeredett emberek nem csoda, ha sorsuk változásáról álmodnak. Az éhes ember kenyér reményében könnyen meggyőzheti magát. Termékeny talaj a világfelforgató tervekhez, melyek változást ígérnek. Az új helyzet csak jobb lehet számukra, természetes hát, ha a mézes kenyeret ígérőknek követőik akadnak.

Az új törvény az ország szerencsétlen polgárainak a sorsán iparkodik enyhíteni. Az alapgondolata az, hogy a gazdasági munkásszocializmust indító okában iparkodjék mérsékelni. Nem csupán bölcs szabályzat, hanem olyan intézmény, melyre évente 100.000 koronát áldoz a kincstár. Ily összeget fizet t. i. az állam évente az országos segélypénztárba. Gyümölcsöző tőke beruházás, mely erkölcsi hasznaival bőven behozza a kamatokat.

Az új segélypénztárnak célja, hogy tagjait, a gazdasági külső cselédek és munkásokat és ezek családját a törvényben megjelölt esetekben segélyezze. Ez esetek: baleset, rokkantság, agg kor és halál. Nem nyújt sokat, például baleset következtében beállott betegség esetén gyógyszer, orvost és 6 hétig napi 1 K segélyt, vagy halál esetében a családnak 400 K segélyt, — de mégis anynyit, a mennyi az időleges munkaképtelenség esetén a munkás és családja létfenntartására, halál esetén pedig a család jövőjének boldogulása alapjának megvetéséhez szüköcskén elegendő.

A pénztár tagjai maguk a munkások, kik évente csekély néhány koronát fizetnek. Belépésük a segélypénztárba önkényes. Ellenkezőleg minden munkaadó köteles munkásai száma után évente bizonyos díjat befizetni. Ezekből a befizetésekhez az állam évente 100.000 koronával járul.

Az intézmény a m. kir. földművelésügyi miniszter hatósága alatt áll.

Elismeréssel adózunk a kormánynak a bölcs törvényért, csak a felett csodálkozunk, hogy nem értette meg korábban a szükség szavát.

MULATÓ GENTRY

Ella hozománya.

— Irta: GOTTIER LAJOS. —

Mióta Póka Ella jegyet váltott Tokicsán Kristóffal, mindennaposak voltak a jelenetek Ella és az édes anyja között. Nem mintha özv. Pókáné nem lett volna megelégedve a partival. Ellenkezőleg. A gazdag örmény éppen kapóra jött az ő akaratos, érett, szép leányának, a ki negyedszázados élete alatt öntudatos modorával annyi sok izgalmat okozott az édes anyjának.

Most is csak az Ella hallatlan nyakasága miatt volt baj örökös. Mert hogy folytonos nézeteltérés volt anya és leánya között, a kelengye vásárlása közben. 15.000 forintot szántak erre, és 50.000 forint készpénzt kap a leány azonfelül. Noha Tokicsán, a kit rengeteg vagyona miatt, csak az „örvény mágnás” néven ösmert az egész világ, nem szorult az Ella pénzére.

— Nagyon csalódol, anyám, ha azt hiszed, hogy én abban a lehetetlen színű selyem ruhába látogatásokat fogok tenni, a mit te választottál nekem.

Igy Ella, a mikor együtt robotoltak boltról-boltra, a főváros aszfaltján. Míg a vastag bajusza örmény ott kullogott mellettök.

— A jó isten áldjon meg! hát miért nem szóltál a bolthoz, míg le nem vágattam a szövetet? Most mit csináljunk vele?

— Mikor veled nem lehetett a bolthoz beszélni. És a magas, barna szép leány, királynői tartással lépkedett völegénye oldalán. Kaczkiasan megemelve esipkés szoknyája szélét, mely alól formás bokái kandikáltak elő.

— Hallja Tokicsán! hogy velem nem lehetett a bolthoz beszélni! Maga is bele választott, a mikor Ellát megkérte feleségül.

A boldog völegény nem felelt rá semmit, csak sunyi módon mosolygott a bajusza alól. Nyilván azt gondolta magában, hogy majd másképp lesz az esküvő után.

Különbben azt a legjobb akara: mellett sem lehetett volna ráfogni a jegyesekre, hogy valami tulságosan szerelmesek egymásba. Az örménynek, a ki a leányos mamák állandó czéltáblája volt, roppantul imponált az Ella föl sem vevő viselete, a melylyel az vele bánt ismeretségök első peczre óta. S egyszerüen elhatározta hogy, magáévá teszi. Birni kívánta őt. Mint a hogy megvett volna

egy ragyogó ékszer, melyet a kirakatban látott meg, vagy . . . pardon! a drasztikus hasonlatért! egy pompás fajlovat.

Ugy történt, hogy mikor a híres megyebál után, a fél vármegye ott volt Stipkovicséknál korhelylevesen, az egyik Stipkovics fiu föltünően sokat foglalkozott Ellával, ami szemel láthatólag boszantotta az örmény mágnást.

Noha arra gondolni is örütség lett volna, hogy Tokicsán, a milliomos, a ki azonfelül javakorbéli szép száll legény volt, kocsarat kapjon Ellától, azért egyenesen megkérni még sem merészelte.

S egész tervszerüen járt el, a mikor vesztett fogadás fejében (valami csekélység fölött fogadtak megelőző napon a bálban a leánynyal) tehát, Tokicsán, a vesztett fogadás fejében, legokosabbnak találta, lekapcsolni óralánczáról azt a híres szép szolité gyémánt gyűrűt, a melyet még az anyjától örökölt s oda nyújtotta Ellának, a mikor az egy pillanatra egyedül maradt, a kandalló mellett, hogy Stipkovics Lenczit elhívták inni a korhelyek, a szomszédos ebédlőbe.

A leány csodálkozva nézet rá.

— Mit nyújtogatja felém azt a gyűrűt? Látam már.

A Zrinyi-szobor a törv. hat. bizottság előtt.

Somogyvármegye törv. hat. bizottságának 1900. február 5-iki közgyűlésén tárgyalás alá került a Zrinyi-szobor ügye.

A Zrinyi-szobor bizottság megtette a jelentését, mire az állandó választmány javasolta, hogy a szoborbizottság indítványának elfogadásával a vármegye a szoborra megszavaz 2000 koronát, s a miniszteriumhoz pártolás és adomány iránt feliratot; az összes törvényhatóságokhoz átiratot, az összes vármegyei és bpesti lapokhoz kérelmet intéz, továbbá felhatalmazza a bizottságot, hogy gyűjtést rendezzen.

Dr. Kriszt Béla indítványozta, hogy fogadtassék el eme javaslat, de tekintettel arra, hogy az ügy nem csak lokális hanem országos érdekű: a fentiek teljesítésére küldessék ki egy újabb s a vármegye egész területét képviselő bizottság, melynek élére egy országos tekintélyű elnök választassék. (Ajánlja gr. Széchényi Imrét.)

Gr. Széchényi Géza azt az eszmét veti fel, hogy a szobor helyett egy más emlék pl. egy humánus intézmény vagy alapítvány létesíttessék, mely Zrinyi Miklós nevét viselne és e végből ne „Zrinyi-szobor“-bizottságot küldjön ki a vármegye, hanem „Zrinyi-emlék-bizottságot; s ne „szobor“ czim alatt eszközölje a gyűjtést.

Dr. Kriszt Béla és Kopári Gyula az eszmét habár nemes és szép ellenzi, mert oly óriási összeget igényel, melynek összegyűjtéséhez nincs remény.

Gr. Hoyos Miksa és Gál Károly b. tagok hozzászólása után a közgyűlés elfogadta az állandó választmányának dr. Kriszt Béla indítványával kiegészített javaslatát azzal, hogy az a kérdés hogy eredeti szobor készítsék vagy a bpestinek a másolata szerzesse-e meg a gyűjtés eredményének bevárásáig fűfüggőben hagyandó.

Tokicsán föltette magában, hogy nem jön zavarba. Tisztában akart lenni rövidesen a helyzettel.

— Tudom, hogy látta, azt is tudom, hogy mindig tetszet magának. Éppen azért, fölajánlom a vesztett fogadás fejében.

— Megbolondult?

— Világért sem. Teljesen ép elmével kérem, hogy fogadja el.

Póka Ella most már nevetett.

— Minek néz maga engem? a nyugat-európai műveltség szabályai szerint, ilyen értékes ajándékot csak egy balerina fogadhat el idegen férfitől.

— Csak magától függ, hogy ne legyünk idegenek egymásra nézve.

Ella keményen a szeme közé nézett az örménynek.

— Ugy érti ezt, hogy feleségül akar venni engem?

Tokicsán megkönnyebbülten lélegzett föl. Végre ki volt mondva a nagy szó, a nélkül hogy ő kockáztatta volna meg azt és hősies elszántsággal felelt a leánynak!

— Igen, Ella, úgy értem. S már nyult is a keze után.

De a leány elnevette magát s vissza-

Az új szoborbizottság einökéül: gr. Széchényi Imre, tagokul: turonyi Biedermann Ottó lovag, gr. Széchényi Ernő, gr. Hoyos Miksa, Hegyessy János, dr. Kriszt Béla, Vargha Sándor, Thasy Elemér, gr. Somsich Béla, báró Inkey József Márffy Emil, gr. Somsich László és Németh István törv. hat. bizottsági tagok választottak.

A „Nőegylet“ kalikó estélye.

E hó 2-án este tartotta az olvasó-egylet helyiségében a „Nő-egylet“ kalikó estélyét. Amelyen ott találtuk úgy a helybeli, mint a vidéki intelligenciát. A jótékony Nőegylet estélyére eljött mindenki, hogy fillérel segítsen a szegényeken, nő meg magának egy kellemes estét szerezzen a farsangban. A vidámság és jó kedv általános volt. Nem is esoda mikor Oláh Miska kitünő zenekara huzta a talp alá valót.

Az első négyest 96 pár tánczolta. A mulatság úgy erkölcsileg, mint anyagilag jól sikerült és csak a reggeli órákban ért végett. Jelen voltak:

Asszonyok: Hegyessy Jánosné, Salamon Hermin, Osesodál Jánosné, Dr. Szabó Istváné, Dr. Kriszt Béláné, Szabó Sándorné, Farkas Gyuláné, Dr. Raksányi Árpádné, Dr. Ujházi Jakabné, Visy Sándorné, Solti Gyuláné, Baumgartner Andolfné, Vargha Sándorné, Név Józsefné, Kopátsy Nándorné, Csohán Gyuláné, Békelly Gyuláné (Szt. Mihályfa), Hönig Gyuláné (Péterfa), Szóó Lajosné (Hobol), Zemanek Károlyné (N.-Dob-sza), Mandeville Frigyesné, Herczeg Józsefné, Szalay Józsefné, Waldé Lajosné, Bretter Ferenczné, Krizsán Ferenczné, Szakács Péterné (Mozsgó), Kain Károlyné, Karcher Józsefné, özv. Müller Károlyné, Nicsovics Vazulné, Farkasné Szakács Etel, Bözenbach Lajosné, Vértés Béláné, Csendes Gézáné, Öhlvang Károlyné, Cseke Viktorné, Szijártó Kálmánné, Pandorics Istvánné, Puchman Józsefné, Balogh Emma, özv. Dömös Dáni-

elné, Szüts Józsefné, Roll Ferenczné Zakál Vilmosné.

Leányok: Hegyessy Aranka, Szabó Mieczus, Név Margit, Bohár Józsa, Zemanek Aranka és Azala, Herczeg Mariska és Janka, Nicsovics Gizella és Margit, Vargha Mariska és Rózika, Békelly Sárika, Puchman Ettike, Müller Gizella, Vlássits Irma, Kriszt Jolán, Kopári Émilla, Bolkovác Hedvig (Beremend), Kain Mariska, Öhlvang Irma, Ujházi Gizella, Szakács Erzsike, Cseke nővérek, Deutsch Ichnád Gizella Roll Mariska.

Felülfizettek: Biedermann Ottóné 10 K, Hegyessy János 7 K, Dr. Kriszt Béláné 7 K, Dr. Raksányi Árpádné 6 K, Nádassy Kálmánné 5 K, Osesodál Gusztáv 5 K, Bárvárth Károly, Eckstein Dávid, Tóth István 4—4 K, Szóó Lajos 3 K, Duray Nándorné, Udvary Józsefné, N. N. Farkas Gyula tb. fszb. Vértés Béla, Könyű Józsefné, Zakál Vilmosné, Visy Sándor, Szakács Péterné, Salamon Jenő, Boros József, Maurer Jánosné, 2—2 K, Mattyosovszky Gyuláné, 1 K, 20 f. Mezei Ödön, Aulik Dávid, Krebsz Paula, Pichler József, Rihmer Antal, Ujházi Hugó, Deutsch Dávid, Deutsch Aladár, ifj. Veigl Zsigmond, Jandries Rezső, Turbéli József, Bárvárth Gyula, Vargha Sándor, Schwarcz Lajos, Salamon Hermin, Deutsch N. 1—1, Tóth László 40 f. Összesen 96 K 60 f. Fogadják ez uton a nőegylet hálás köszönetét.

H I R E K.

— **Szemle.** Folyó vó 4-én és 5-én Till László kaposvári csendőr százados, a szigetvári csendőr őrsparancsnokságnál szemlét tartott

— **A szigetvári közkórház** választmányában, megüresedett 2 tagsági helyre Somogyvármegye törvényhatóságának közgyűlése gr. Széchényi Ernő nagybirtokost és dr. Kriszt Béla ügyvédet választotta meg.

vonta a kezét.

— Ne olyan mohón. Majd beszélünk még a dolog felől, máskor.

Ezzel, az éppen belépő, Stipkovics Lenecz karjába öltötte karját s mindketten távoztak a szobából.

Többet aztán egész nap nem volt alkalma Tokicsánnak, hogy négy szemközt beszélhessen a lánnyal. Csak az elváásnál fogtak kezét és a férfi meghunyászkodott, esdő tekintetére, Ella biztató mosolylyal felelt.

Két nap mulva jegyet váltottak. Hát, mint mondtam, Ella megkeserítette az édes anyja életét, a kelegye vásárlása közben. Mikor haza érkeztek a faluba, a porcellán kicsomagolásánál ismét nagy jelenet volt, a völegény jelenlétében.

— De hogy is lehet a mai világban ilyen porcellánt választani? Hisz ez nem uri aszszonynak, de egy suszternénak se való az asztalára. Szólt, Ella egy fekete kávé esését forgatva kezében.

Pókáné összeesapta a kezeit.

— Hát nem te választottad?

— Persze. A mikor a többit egyiket sem engedted megvenni, a melyik nekem tetszett

volna. Én nem tudom, mit spórolsz.

— Csak nem fogom megengedni, hogy ezereket költs el haszontalanságra.

— Hát aztán? Az én pénzemmel tehetek a mit akarok. Édes apám rám hagyta.

Pókáné erre szó nélkül oda ment a szekrényhez, kinyitotta azt, s az összes pénzt, a mit aznap fizetett ki neki az almási zsidó, a kendereskényi pusztáért, kivette és odaolvasta a kezébe.

Hatvan darab ezres volt. Ropogós, új papíros valamennyi. Gyönyörűség volt látni is.

— Itt van a pénzed, leányom. Csinálj vele amit akarsz, vásárolj a mit akarsz, én nem avatkozom többé a dolgaiddba.

Ella egész flegmatikusan gyűrte zsebre a bankókat s csak anyit felelt rá:

— Jobb is lesz?

A völegény nevetett, de azért megcsóválta a fejét.

Aznap vacsorára mindnyájan Beladokicsékhoz készültek, Róza estélyre.

A szép bunyevác asszonyt hívták Rózának. Ott laktak a falu végén, szemben a Pókáné kuriájával.

A vidék összes számottevő uri familiá-

— **Ismeretlen gyilkos.** Deák István nagypeterdi polgár e hó 4-én éjjel 10 óra tájban az istvándii országuton ballagott. Az istvándii gőzmalom közelében hirtelen lövés dördült el, mire Deák halálosan találva összerogyott. A fegyver golyóra volt töltve, mely Deák bal hasfalán hatolt be és hátul a bal czombon kijött. A sebesült másnap, febr. 6-án a lövés okozta seb következtében meghalt. A tettes, bár a csendőrség erélyesen nyomozza, ez idő szerint még nem került elő. Tekintettel azonban a lövés erejére és hogy a fegyver golyóra volt töltve pénzügyőrökre gondolnak, Gyanuba is vettek két pénzügyőrt.

— **Meghívó.** A „Szigetvári Olvasó-Egylet“ 1901. évi február hó 18-án zártkötű T á n e z e s t é l y t rendez. Belépti-díj szemelyenkint tagoknak 1 kor. Nem tagoknak és családtagjainak 2 kor. Kezdeté este 8 órakor.

— **Vizsga.** Amint értesülünk a budapesti m. kir. posta és távirda anfolyamón, Braunstein Gyula, a posta és távirda tisztii vizsgát folyó hó 6-án sikerrel tette le.

— **Tolvaj járt az olvasó-egyletben.** E hó 3-én a nőegyleti bált követő éjjelen egy furfangos tolvaj járt az olvasó-egyletben. A tolvajnak igen ismerősnek kellett lenni s úgy látszik, hogy már előre elkészített terv szerint működött. — Ellopta ugyanis a folyosó ajtajának kulcsát, melyet aztán nem lehetett bezárni, a házbéliek nem is gondolva arra, hogy itt még tolvaj is teszi látogatását ez éjjelen, kimerülve az előtti éjj fáradalmaitól, nyugodtan pihenni tértek. Nagylőn azonban másnap reggel az ámulatuk midőn észre vették a visitet. — A tolvaj a játszó terembe ment ott lekasztott egy függő lámpát, azt meggyújtá és az égő lámpával a söntésbe sietett ahol Weidinger József kertész segéd aludt. Itt össze szedett néhány játék kártyát szivart, cigarettát némi aprópénzt 2 üveg lányka bort és a kertész segéd ezüst óráját lánczostul, amely tárgyakat magához vett, a lámpát égve hagyta, és a kapu mellett a köfalon át

az utcára ugrott. Az utcán pedig nyomtalanul eltűnt. — A csendőrség és rendőrség nyomozza a tettest, de a nyomozás mind eddig nem vezetett eredményre.

— **Az ujonczozás.** Szigetvárott ez év márczius hó 4, 5. és 6-án mindig reggel 8 órakor veszi kezdetét. Sorozásra kerülnek ez évben az 1880. évbéliek 370. az összes sorozandók száma pedig 712 A sorozás bizottság polgári elnöke Gabsovits Károly vármegyei főjegyző, polgári orvos pedig Dr. Ujházi Jakab járás orvos lesz.

— **Jól jár aki megtalálja** azon két elvesztett börszót, melyet e hó 1-én elvesztett kocsijáról Szt.-Mihályfától Szigetvárig a gróf Andrássy uradalmi kocsisa. Az egyik kis börszót, melyben ezüst mozdó készlet és ruha nemű volt, gróf Andrássy Sándor tulajdonát képezte, a másik nagyobb pedig Széchenyi Viktor grófé melyben vadász öltöny és több más ruha volt elcsomagolva. gróf Andrássy 200 koronát Széchenyi Viktor pedig 20 korona jutalmat fogtak adni a becsületes megtalálónak.

— **Furt kut Szigetváron.** E hó 4-én tartott megyei gyűlésen elhatározták, miszerint Szigetvárott a vármegye költségén egy furt kutat létesítenek. — E kut költsége az eb adóból nyer fedezetet.

— **Mulatság.** A Német-Laei önkéntes tüzoltó-testület e hó 2-án a németladi nagyvendéglő helyiségében első táncmulatságát tartotta, mely úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben szépen sikerül. A környékről is többen megjelentek. — Felülfizettek: Oswald Péter cz. káranok 5 K Drénovits Dezső krjz 2 K Kueserka Lajos 2 K Schwarcz Lajos (Szigetvár) 2 K Heberlé János tanító 1.40 K Nagy Ákos urad. irnok 1.40 K Rosenfeld Mór 1 K Böhm János 1 K Wanka Kámil kiz 80 f Pap Ferencz 80 f özv. Syllaba Vinczéné m. k. postamesternő 60 f ifj. Pohn Antal Nyulasi Eleonóra Réder István, Simvár Károly tanító (S.-Apáti), Szeibert József, Greiner Samu, Böjti Ferencz, Fekete János Varga János 40—40 f Sonnen-

feld Irma, (Patosfa), Szabady Antal tanító (Patosfa), 20—20 f. Összesen 22 K. Az üdvös czélra felülfizetésekért a testület e helyen is köszönetét nyilvánítja.

— **Több vadász** került kézre a környékből, kik azt vallják és állítják, hogy az általuk lőtt vadak nagyobb részét több helybeli gazda megrendelésére szállítottak be Szigetvárra, akik tudva azt, hogy a vadakat nekik megvenni nem volna szabad, még is folyton megrendeléssel látták el őket. Amint értesülünk, a főszolgabírónak sikerült kinyomozni, az illető megrendelőket, kikre szigorú büntetést fog szabni.

— **A szigetvári szakácsnök** 12 K 11 f mint az általuk mult hó 26-án rendezett táncestély tiszta jövedelmét, voltak szivesek a „Szigetvári Jótékony keresztény Nőegylet“ czéljaira az elnök kezéhez juttatni, mely jótékony adományért ez uton mond hálás köszönetet a nőegylet.

Törvénykezés.

(Csöd. A kaposvári kir. törvényszék Epstein Adolf, szigetvári magyar szabó ellen a csödöt elrendelte. Csödbiztos Kelemen József törvényszéki bíró; tömeggondnok Szabó Sándor, szigetvári, helyettese Bakonyi Ferencz, kaposvári ügyvédek. Igénybejelentési határidő márszius 31-dike; felszámolási határnap április 22-dike.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttékért a szerkesztőség nem vállal felelőséget.

A „Delsomgy“ f. évi 5-ik számában, Osesodál János olvasó-egyleti elnök ur által, ugyan ezen lap 4-ik számában közzétett cikkemre adott válasza megrongált egészségi állapotom következtében, ez idő szerint erdemlegesen nem intézkedhetem. Miután továbbá Osesodál János elnök ur a szóban levő ügynek a sajtó útján a nyilvánosság előtt való tárgyalását, jelzett válaszában, rosszalja, en-

ja ott volt már, a mikor Pókák Tokicsánál megérkeztek.

Róza estélye minden évben híres czéző szokott lenni, a Beladokicsék portáján. A nagy ebédlőben a patkóalakú, terített asztal csak úgy görnyedt a sok finom étel-ital alatt. Hideg büffet adott a házi asszony, mert hogy két napig folyton járt a vendég. Olyan is volt, a ki az elsővel jött és az utolsókkal távozott. A két Beladokics leány, fehér köténnyel maga előtt, ott sürgött, forgott a vendég között. (Az anyjok most is szebb, mint a leányai.) Beladokicsnak hangos jó kedve volt. Tele kulacsosul kezében fogadta Pókákat s azon módon, megállva előltük, humoros dizeziót vágott ki, a melyben a jegyeseket éltette. A mire — more patrio — a kulacs kézzől-kézre járt. Mindnyájan ittak belőle, még a menyasszony is. A banda meg tust huzott rá. Az egyik oldal szobában cigány és nóta járta. Az ebédlőtől balra pedig azok huzták meg magokat, a kik Geszler Hermann, Stüssi vadász és társai arczképében szerettek gyönyörködni. Folt a ferbli erősén.

Stipkovics Lenczi, a ki az Ella eljegyzése óta, a szerelmi bánat érdekes stádiumban

leledzett s nagy barátságot kötött a cigánnyal, jóformán be volt már állítva, a mikor Pókákat üdvözölte. Mélabus arczkifejezéssel hajolt meg a leány előtt, az meg mosolyogva nyujtotta kezét feléje.

— Nézze csak Stipkovics. Nem okvetlenül szükséges ám az, hogy maga ilyen kétségbejötten szentimentális képeket vágjon itt nekem, mintha mindenáron el akarná hitetni velem, hogy eleped, az utánam való szerelmi bánatában.

— Csak gunyolódjék. És az ifju sarkon fordult s visszamenet a társasághoz, hogy a Duka Berezi hegedűjébe diktálja be az ő szívének mélységes keservét.

Ella pedig, miután sebtében evett valamit (tizen is ugráltak körülötte, hogy szolgáljanak neki), leült a ferblizőkhöz hatodiknak. Hiába zsörtölt érte az édes anyja. Tokicsán egy ideig kibicelt neki, aztán, hogy a kis doktor kidőlt a sorból, ő is leült a helyére.

Ella egészen átengedte magát a ferblizés izgalmas gyönyöreinek. Már kezdetben is elég magasban ment a játék, mikor pedig a hazard Novakovics oda ült közéjük, a Beladokicsné helyére, a kit háziasszonyi teen-

dői elszóllítottak a kártyaasztal mellől, akkor aztán csak úgy suhogtak a százások az az asztal fölött.

— Ez a kártya kostál tiz forintot. Megéri?

— Persze. Az enyém husz forint. És Ella vigan dobálózott a bankókkal.

A harmadik szobából ezalatt áthalatszott Stipkovics Lenczi érczes baritonja, a mint a Berezi halk kísérete mellett énekelt:

„Az a kis lány pedig akkor hervadásnak indul, Engemet meg majd kifognak a széles Tiszából“.

Az a kis lány pedig ezalatt lázas mohóssággal sepert be egy óriási czukaszát, a melyben nem sokkal kevesebb volt, mint ezer forint. És egyelőre esze ágában sem volt hervadásnak indulni.

Tokicsán le nem vette a szemét az Ella fölhevült arczáról, a melyet a játék izgalma megfosztott minden nőies bájától.

Hallatlan szerencsével játszott. Egész halmaz bankó volt már előtte. Éjfél rég elmult. Anyja háromszor is beszólt hozzá, hogy hagyjon föl a kártyázással. Akár csak a süket falnak beszélt volna.

Pókáné utoljára is megrestelte az örökös szolngatást és titokban kezdett integetni a leányának.

nélfogva ezen ügyet az egyleti rendkívüli közgyűlés elé fogom vinni, hogy így alkalmas legyen az elnök ur érdemleges válaszát is hallatni és valótlanok állított dolgaim valóságát is bizonyíthatni.

Végül vissza utasítom az elnök ur azon vádját, mintha jelzett cikkemet irhatnékom-ságból, rejtett czélekből és azért, hogy a nagyközönségben elnök ur felől piszkos gyanut támasszak, irtam volna. Az okot amely a cikk közzétételére indított, szintén a közgyűlésen fogom elmondani.

Szigetvár, 1901. febr. 9-én.

Magyar József
olvasó egyleti tag.

Névy Zoltán dr. főszerkesztő.	Bárváth Gyula felelős szerkesztő
Kozáry Ede laptulajdonos és kiadó.	

54 szám.
1901. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 900 V 153/4 számú végzése következtében dr. Zoltán Géza bpesti lakos ügyvéd által képviselt Langraf Zsigmond ugy Salcher és Richter bpesti czég javára Skorb Adolf szigetvári lakos ellen 35 K 50 f 168 K 30 f s jár. erejéig 1900. évi május hó 31-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és le foglalt és 1000 K becsült bolti állványok, pult, pénzszekrény, 1 álló tükör. 1 diván és egy fotelből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 900 V 153/4 számú végzése folytán Langraf köv. 35 K 50 f tőkekövetelés, annak 1899. évi február hó 7. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 29 K 19 fben, biróilag már megállapított költség Salcher

és Richter köv. 168 K 30 f ennek 1900. február 16-tól járó 5% kamatai és az eddigi költség 34 K 97 f erejéig alperes lakásán Szigetváron leendő eszközlésre 1901. évi február hó 25 napjának d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. A mennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik. Szigetvár, 1901. évi jan. hó 19.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

29. sz.
901. vh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járásbírósnak 900 V. 38/12 számú végzése következtében Dr. Zoltán Géza budapesti lakos ügyvéd által képviselt Schalcher és Richter budapesti czég javára Skorb Adolf szigetvári lakos ellen 229 K 76 fil. s jár. erejéig 1900. évi február hó 19-én foganatosított kielégítési végrehaj-

tás útján felül és lefoglalt és 560 K becsült bolti állványok, pult, pénzszekrény és 1 drb álló tükörből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbírósnak 900 V. 38/12 számú végzése folytán 229 K 76 fil. tőkekövetelés. annak és pedig 82 K 32 fil. után 1899. évi július hó 1 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 54 K 42 fillérben biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetvárott leendő eszközlése 1901. évi február hó 25-ik napjának d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§. értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságukat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Megjegyeztetik azonban, hogy ha a kitűzött időben az árverés a helyszínén sikertelen lenne az 1900 V 38/13 sz. végzés szerint az ingók a községhezához azonnal elszállíthatnak s az árverés ott folytatatik. Szigetvár 1901. január hó 6-án.

Boncz Lajos
kir. bir. végrehajtó.

Bányárt Károly
órák
Szigetvárott.
Mindennemű órák ole-són eladatnak és javíttatnak egy évi jótállás mellett.

Csak ez kellett a leánynak. Az egész társaság füle hallatára, neki esett az anyjának.

— Nekem hiába integetsz. Én úgy sem megyek. Különbben most, a mikor ennyi rengeteg pénzt összenyertem, nem is mehetnék. Mond, és marad nyugodtan.

Pókáné dühös volt. S minthogy Ella még hajnali két óraker is változatlan szerencsével játszott, edes anyja kénytelen volt nélküle hazamenni. Előbb azonban rábizta a lányát Beladokicsnéra.

— Az istenért! Róza, vigyázz rá, nehogy valami bolondot csináljon itt nekem. Rád jobban hallgat.

— Csak bizd rám, kedvesem. S azzal kísietett a konyhába, hogy utánna nézzen a hetedik főzet fekete kávénak.

Oda bent meg ezalatt Stipkovics Lenczi szerelmi bánatában annyira összebarátkozott a cigánynyal, hogy még a nagy böggövel is brudert ivott.

Másnap Ella még az igazak álmát aludta, a puha párnák között, a mikor az anyja ágya előtt állt

— Kelj már föl. Hiszen mindjárt dél lesz.

Tokicsán küldött neked valamit. Itt van.

Ella álmosan ült föl ágyában.

— Mutasd. Ja igen. Biztosan a hozományomat küldte vissza.

Pókáné nagyot nézett.

— Mit beszélsz te össze-vissza?

Ella ezalatt fölbontotta a csomagot.

— Persze. Az ejszaka elnyerte tőlem ferblin, a 60.000 forintot. Most meg visszaküldte. Hajnal felé átkozott pechem volt. Egyetlen kaszát se tudtam behuzni.

És ezt mind olyan irigylésre méltó nyugalommal adta elő, mintha egy üres rizsporos skatulyáról lett volna szó.

Anyja nem tudott álmétkodásában hová lenni.

Ekkor, a borítékból egy simma arany karika hullott ki a paplanra.

— No nézd már! — szölt Ella. A bolond! a jeggyűrűt is visszaküldte.

S miután mindent lerakott az éjjeli szekrényre, ismét lefeküdt és befordult a fal felé.

— De most már hagyjatok aludni.

Pókánéval forogni kezdett az egész szoba. Ugy állt ott, mint az a bizonyos bibliai asszonyság, a ki egy végzetes pillanatban

sóbálványává változott, nem tudom hány évvel Krisztus születése előtt.

Mikor Pókáné legközelebb Beladokicsnéval találkozott az utcán csak annyit mondott neki:

— Na te ugyan jól vigyáztál a leányommal! Az Ella reputációja érdekében érdekében tartozom kijelenteni, hogy ő két izben is visszakül te a pénzt Tokicsánnak. Biztosra vette tudniillik, hogy ez a sakkhuzás végre is imponálni fog az örvénynek. „Meglátote, ismét kötélnek fog állani” biztatgatta nevetve az anyját. Ám Tokicsán mind a kétszer ismét szó nélkül visszaküldte a pénzt.

— Utóljára is Pókáné kapta a kezéhez s elhelyezte — saját nevére — a takarékpénztárban. A jó asszony ugyanakkor fölfogadta azt is, hogy ha Ella megint menyasszony találna lenni (a Stipkovics fiut ugyrasztotta tudniillik, a válság kitörése óta), másodsor nem adja kezébe a hozományt.

911 sz.
/1900. vh.

Arverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. járás-bíróságnak 1900. V. 466/3. számú végzése következtében Dr. Werkner Mihály budapesti lakos ügyvéd által képviselt Rosenzweig Sámuel budapesti cég javára Jager Ferencz szigetvári lakosok ellen 388 K 60 fil. s jár. erejéig 1900. évi szeptember hó 25-én fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 3232 K becsült kész ruhaneműek és bolti álványokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szigetvári kir. járás-bíróság 900 V 466/3 számú végzése folytán 388 K 60 fil. tőke-követelés, annak 1900. évi szeptemb. 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 68 K 10 fillérben biróilag már megállapított költség erejéig alperes lakásán Szigetváron leendő eszközlésre 1901. évi február hó 26 napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz 107. és 108.§§ értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna: ezen árverés az 1881. LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szigetvár, 1901. évi január hó 13-én.

Boncz Lajos, kir. bír. végrehajtó.

Faeladás.

A szigetvári plébánia
birtokon álló 2000 drb.
akáczfát

f. hó 19-én (kedden)
a helyszínén d. e. 10
órákor egyben vagy
részletekben bírósági
engedéllyel eladom.

Kopári Gyula
zárgondnok.

Egy jó karban lévő
zongora
eladó.

Bövebbet a kiadóhivatalban.

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai

Évtizedek óta el vannak terjedve az egész világon s kevés azon család, a hol ez a páratlan házi gyógyszer hiányzik.

E labdacsokat az orvosok különösen az oly bajoknál ajánlják, amelyek nehéz emésztésnek a dugulásának következményei, mint pld. zavar az epekeringésben, májfájdalmak, szélbántalmak kólika, aranyér stb. stb.

Vértisztító hatásuknál fogva kiválóan jó hatást gyakorolnak vérszegénység eseteiben s az ebből származó bajoknál, mint ideges fejfájás sápkór stb. E vértisztító labdacsook nagy előnye, hogy szeliden hatnak, fájdalmat nem okoznak s így a leggyöngébb szervezetű biró egyének, sőt gyermekek is bátran használhatják.

1 doboz, mely 15 labdacsból áll 21 kr.—1 tekeres, mely 6 doboz 1 frt 05 kr. A pénz előzetes beküldése után bérmentve: 1 tekeres 1 frt 25 kr.—2 tekeres, 2 frt 30 kr.—3 tekeres 3 frt 35.—10 tekeres 9 frt 20 kr.

Használati utasítás mellékelve.

Egyedüli készítő és szétküldési főraktár:

PSERHOFER J. gyógyszerháza

Bécs, I. Singerstrasse 15.

Elterjedtségüknek fogva a labdacsook a legkülömbözőbb alakokban és nevek alatt utánoztatnak tehát mindenki csak PSERHOFER-féle vértisztító labdacsookat kérjen, s csak azok valódiak, a melyek dobozainak fedelén piros színben „PSERHOFER“ kézírása látható.

REAL RUM

kitünő minőségű.

1 L. Palaczk 4 korona.

fél „ „ 2 „

0.35 „ „ 1 „

Egyedüli elárusító Szigetvárrott

Ifj. SINGER ÁRMIN

fűszerkereskedő a fekete kutyához.

Teában különlegességek.

Teában különlegességek.

Butorok

Ugy teljes berendezések valamint butordarabok, mindennemű kárpitozott butorok jutányos árban vásárolhatók.

Fehér B. utóda cég

óriási választékú butor telepében

KAPOSVÁR.

Fő-utca 17. a megyeház átellenében.

Asztalos és kárpitos butorok javítása elfogadtatik.

ingyen csomagolás.

Kozáry Ede

Könyvnyomdája, Könyvkötészete, Könyv-és papirkereskedése,
a „DÉLSOMOGY“ kiadóhivatala
SZIGETVÁR, Zrinyi-tér 46. sz.

Elvállalja mindennemű nyomtatványok készítését

u. m.: Eljegyzési kártyák, bálai meghívók, névjegyek, gyász-
 jelentések, csinos kivitelben jutányos árért.

Raktár egyházi, ügyvédi és hivatalos nyomtatványokból

Nagy raktár irodai kereskedelmi, vonalzott színes selyem és itató
 papirokból dus választék kereskedelmi és hiv. levél borítékokban,
 czégnyomással 1000 drb. 6—9 K-ig.

Üzleti zseb, jegyzőkönyv, másoló, képes emlékkönyvek jutányos áron kaphatók.

**Nagy raktár legujabb képes levelezőlapokból,
 drb. 2 fillértől 40 fillérig.**

Saját kiadásu szigetvári látkép Aquarell drb. 12 f Turbéki kápolna (platinó) drb. 10 f

Nagy választék legujabb bőr díszműárukból u. m. Szivartárczák, him-
 zessel s annélkül, Visitier dohány és pénzes tárczák, Szivarkatartók Könyv-
 tartó vásznak, szijak, ebvezető és nyakszijak, kutya ostorok.

Kitünő minőségű hegedű hurok és kellékek
 (zongora hangoló kulcs).

Dísz dobozok és pipere szappanok.

Óriási választék 1901. évi heti- napi tömb és fali naptárakban.

☞ Somogy kaposvári nép-naptár 1901. évre kapható. ☞

NagyraktárSzivarka hüvelyekből.